

<https://doi.org/10.52387/1811-5470.2026.2.11>
CZU: 37.015.3:316.354.2

CONCEPTUL „CLASĂ DE ELEVI”: DEFINIȚII ȘI CLARIFICĂRI TERMINOLOGICE

Olga BALANICI,

doctorandă, Școala Doctorală Științe ale Educației,
Universitatea Pedagogică de Stat „Ion Creangă” din Chișinău, RM
ORCID: 0000-0001-9401-4056
E-mail: balaniciolga7@gmail.com

Aliona AFANAS,

doctor habilitat în științe ale educației, conferențiar universitar,
Universitatea Pedagogică de Stat „Ion Creangă” din Chișinău, RM
ORCID: 0000-0001-6369-0940
E-mail: afanas.aliona@upsc.md

Rezumat: *Articolul prezintă analiza conceptului de clasă de elevi, relație în viziunea autorilor din literatura de specialitate la nivel național și internațional. Diversitatea abordărilor teoretice demonstrează complexitatea noțiunii clasă de elevi, care se axează pe relația între subiecții educaționali participanți în activitatea educativă. Analiza conceptului de clasă de elevi arată complexitatea interacțiunilor și relațiilor care se formează în acest mediu; acestea sunt esențiale pentru dezvoltarea socială și emoțională a elevilor. Există o serie de factori care influențează structura socială a unei clase, cum ar fi personalitățile individuale ale elevilor, normele grupului și contextul cultural general. Aceste elemente ajută la crearea unei atmosfere în care elevii pot interacționa pozitiv unii cu alții și pot învăța unii de la alții. Totodată, sunt evidențiate caracteristicile clasei ca un grup: coeziunea, autonomia sau dependența grupului-clasă, conformismul sau nonconformismul, permeabilitatea sau impermeabilitatea, stabilitatea sau instabilitatea grupului și sintalitatea.*

Cuvinte-cheie: *clasa de elevi, relație, rol, profesor, elev, părinte, activitate educativă.*

THE CONCEPT OF „THE CLASS OF STUDENTS”: DEFINITIONS AND TERMINOLOGICAL CLARIFICATIONS

Abstract: *The article presents an analysis of the concepts of a class of students and relationships, from the perspective of authors in specialized literature at both national and international levels. The diversity of theoretical approaches demonstrates the complexity of the concept of a class of students, which focuses on the relationships between the educational participants involved in the educational activity. The analysis of the concept of a class of students highlights the complexity of the interactions and relationships that are formed within this environment; these are essential for the social and emotional development of students. There are a number of factors that influence the social structure of a class, such as the individual personalities of students, group norms, and the broader cultural context. These elements help create an atmosphere in which students can interact positively with one another and learn from each other. At the same time, the characteristics of the class as a group are emphasized: cohesion, the autonomy or dependence of the class group, conformity or nonconformity, permeability or impermeability, the stability or instability of the group, and syntality.*

Keywords: *class of students, relationship, role, teacher, student, parent, educational activity.*

Introducere. În literatura de specialitate există anumite abordări ale conceptelor de *relație, clasă de elevi, activitatea educativă* în viziunea mai multor cercetători la nivel internațional: P. Popescu-Neveanu, M. Zlate, T. Crețu [11, 12], M. Zlate [14], R. Iucu [7], Ch. Leclerc [8], A. Neculau [9]; și la nivel național: Vl. Guțu [5, 6], V. Andrițchi [3], A. Afanas [1, 2], L. Cebanu [4].

În universul educațional, *clasa de elevi* reprezintă o entitate fundamentală, fiind nucleul în jurul căruia se organizează și se desfășoară majoritatea proceselor educaționale. Clasa este nu doar un grup de elevi adunați într-un spațiu pentru a învăța, ci un microcosmos cu propriile sale dinamici, interacțiuni și caracteristici. De-a lungul timpului, conceptul de „*clasă de elevi*” a evoluat, adaptându-se schimbărilor

sociale, tehnologice și pedagogice. În acest context, este esențial să înțelegem cu precizie ce înseamnă o „clasă de elevi”, care sunt componentele sale definitorii și cum se delimitează aceasta conceptual de alte grupuri sau structuri educaționale. În acest articol prezentăm în prim-plan definirea și delimitarea conceptuală a clasei de elevi, subliniind importanța acestei entități în cadrul sistemului educațional și impactul său asupra formării și dezvoltării individuale a fiecărui elev.

Concept și argument. În ultimii ani, literatura de specialitate a alocat o atenție sporită conceptului de „clasă de elevi”, relația profesor-elev, relaționarea cadrelor didactice și a elevilor în procesul de învățare, înțelegându-se astfel importanța centrală a acestui concept în cadrul procesului educativ [3]. Cu toate acestea, analiza bibliografiei relevă câteva aspecte esențiale care merită a fi evidențiate:

1. Diversitatea definițiilor: O privire asupra surselor disponibile arată o gamă variată de definiții pentru „clasa de elevi”. Deși diversitatea poate fi văzută ca o multitudine de surse bibliografice, ea poate, de asemenea, să creeze confuzie în analize și interpretări conceptuale. Nu toate definițiile sunt coerente sau complete, ceea ce poate duce la interpretări eronate.

Autorul P. Popescu-Neveanu definește clasa de elevi ca „un grup de studenți care învață împreună sub îndrumarea unui educator” [11, p. 34]. Cercetătorul oferă o privire mai simplă asupra conceptului, fără a se axa pe complexitatea dinamicii de grup.

Cercetătorul M. Ionescu definește clasa ca „un colectiv cu propriile norme și valori, care evoluează în timp”, introducând astfel dimensiunea evolutivă a clasei [Apud 13].

Alte cercetări reflectă evoluțiile recente din domeniul educațional prin descrierea clasei ca „o combinație de interacțiuni față în față și online între elevi și cadrul didactic” [14].

2. Lipsa unei perspective holistice: Majoritatea surselor analizează clasa de elevi dintr-o singură perspectivă - fie aceea sociologică, psihologică sau pedagogică. Cu toate acestea, clasa de elevi este un construct multidimensional, iar pentru a oferi o înțelegere completă, este esențial să se integreze toate aceste perspective în activitățile educative organizate la nivel de clasă, instituție.

3. Evoluția tehnologică insuficient reflectată: Evoluția dezvoltării tehnologice și creșterea importanței învățării digitale, conceptul tradițional de

„clasă” se modifică. Puține surse abordează cu adevărat modul în care noile tehnologii influențează dinamica și structura clasei de elevi.

4. Inconsistențe metodologice: Unii autori se bazează pe cercetări empirice pentru a defini și a delimita clasa de elevi, în timp ce alții se bazează pe opinii personale sau pe tradiții pedagogice. Această varietate de metode poate conduce la concluzii diferite și, uneori, contradictorii.

5. Necesitatea actualizării: Multe dintre sursele bibliografice disponibile sunt mai vechi și nu reflectă neapărat realitățile și provocările actuale ale sistemului educativ. Există o necesitate acută de cercetări și literatură recentă care să abordeze schimbările în domeniu.

Rezultate și discuții. Analiza conceptului de clasă de elevi arată complexitatea interacțiunilor și relațiilor care se formează în acest mediu; acestea sunt esențiale pentru dezvoltarea socială și emoțională a elevilor. Există o serie de factori care influențează structura socială a unei clase, cum ar fi personalitățile individuale ale elevilor, normele grupului și contextul cultural general. Aceste elemente ajută la crearea unei atmosfere în care elevii pot interacționa pozitiv unii cu alții și pot învăța unii de la alții.

La nivel emoțional, siguranța și apartenența sunt esențiale pentru ca elevii să aibă un confort, pentru a-și expune opiniile și a contribui activ la procesul de învățare. Interacțiunea dintre elevi și calitatea relațiilor lor influențează direct motivația și angajamentul față de învățare, precum și stima de sine, și dezvoltarea lor personală.

Cercetătorul M. Zlate definește clasa ca „un ansamblu de indivizi, constituit istoric, între care există diverse tipuri de interacțiune și relații comune determinate” [14]. În viziunea autorului caracteristicile clasei ca un grup sunt următoarele:

- *coeziunea*, acceptată de profesorul M. Zlate, reprezintă nivelul de legătură, de omogenitate, de acord reciproc dintre membri sau, dimpotrivă, stări tensionate și conflictele dintre acestea” [12];
- *autonomia sau dependența clasei* este legată de faptul că clasa respectivă acționează independent de scopurile și activitatea altuia;
- *conformismul sau nonconformismul* membrilor din clasă văzut drept nivel de subordonare și de acceptare/compromis față de normele grupului;
- *permeabilitatea sau impermeabilitatea* care semnifică disponibilitatea clasei de a accepta

și de a atribui cu ușurință sau cu reticență, noii membri ai grupului;

- *stabilitatea sau instabilitatea grupului*, sau rezistența în timp a grupului-clasă;
- *sintalitatea*, vizează personalitatea grupului-clasă, ca ansamblu dinamic din punct de vedere structural, funcțional, relațional, interacțional și de climat, inclusiv, atmosferă axiologică [7].

Cadrul didactic, are desigur un rol vital în modelarea acestor dimensiuni, fiind mediatorul și facilitatorul care încurajează respectul reciproc, cooperarea și înțelegerea interculturală. Prin adoptarea unor strategii de predare, care valorizează dialogul, colaborarea și feedback-ul constructiv, se poate promova o dinamică de clasă pozitivă care sprijină învățarea eficientă și dezvoltarea integrală a fiecărui elev, pentru a realiza cu succes finalitățile educaționale.

Scopul analizei noțiunii de *clasă de elevi* vizează examinarea și înțelegerea impactului structurilor sociale și emoționale ale elevilor asupra interacțiunii și procesului de învățare. Se dorește să descopere modul în care coeziunea socială și emoțională din clasă afectează performanța academică a elevilor.

Dezbaterile despre finalitățile/competențele pe care le obțin elevii la finalizarea școlii în Republica Moldova și cu care se integrează în societate, fie pentru continuarea studiilor sau în căutarea unui loc de muncă, sunt esențiale pentru procesul educațional. Competențele – cheie de învățare pe tot parcursul vieții contribuie la formarea profilului absolventului/ absolventei, conturând atribuțiile generice formate prin sistemul de valori: personale, sociale, naționale/societale și general-umane, elevul poate atinge, în mod exemplar și contura Profilul absolventului instituției școlare, care este stipulat în Cadrul de referință [6, pp.11-12; 10, pp. 9-11], de unde rezultă că pentru formarea, transmiterea competențelor în contexte și situații cotidiene, este necesar de modele de management educațional de calitate. Competențele recomandate de *Busola învățării 2030* sunt: competențele-nucleu, competențele transformatoare, proactivismul, valorificarea practică a cunoștințelor, care pot fi realizate prin activitățile educative prezente la orice disciplină de studiu și în orice activitate a unei clase de elevi în instituția educațională [10, p.13]. Promovarea activităților educative diversificate, adaptate din unele modele educaționale și sincronizate cu sistemului național la actualitatea educațională, la

standardele europene, a condiționat nemijlocit revizuirea multor modele pedagogice prezentate în literatura de specialitate.

Profesorii joacă un rol important în dinamica procesului educațional, iar sarcinile lor depășesc adesea doar predarea și evaluarea. Deținerea unei varietăți de roluri demonstrează complexitatea sarcinilor pe care le îndeplinesc în clasă, precum și importanța pe care o au în formarea și dezvoltarea elevilor. Iată câteva dintre *rolurile esențiale* pe care le îndeplinește profesorul:

Mediator pentru cunoaștere: Profesorii pun la dispoziția elevilor resursele necesare și le oferă îndrumare pentru a înțelege lucruri noi. Acest lucru face ca cadrele didactice să faciliteze procesul de învățare.

Model de urmat: Prin atitudinea, comportamentul și valorile pe care le demonstrează, profesorul servește drept model pentru elevi, atât în ceea ce privește materia de studiu, cât și în formarea caracterului.

Asistent: Cadrele didactice sunt adesea responsabile de consilierea și îndrumarea elevilor cu privire la probleme personale și academice.

Manager de clasă: Stabilirea regulilor și limitelor, menținerea unui mediu de învățare favorabil și controlul și gestionarea comportamentului în clasă sunt toate elemente esențiale ale acestei funcții.

Examinator: Cadrele didactice urmăresc și evaluează progresul elevilor în școală prin oferirea de feedback constructiv și ajutându-i să găsească punctele forte și zonele de îmbunătățire.

Creativ: În contemporaneitate, profesorii sunt promotori ai progresului în societate, implementând noi tehnologii și abordări pedagogice complementare pentru a satisface nevoile reale ale elevilor.

Lider: Cadrul didactic trebuie să-și asume rolul de lider și să inspire, să motiveze și să ghideze elevii într-un grup.

Rolul de intermediar în relații: Educatorii intervin pentru a media conflictele și neînțelegerile din clasă.

Configurator de caractere: În plus față de oferirea de informații, profesorii ajută la educarea morală și etică a elevilor prin promovarea valorilor și principiilor fundamentale.

Promovează diversitatea: Profesorii sprijină și dezvoltă acceptarea și respectul reciproc, descoperind și apreciind diversitatea elevilor din perspectivă culturală, etnică și socială.

În contextul dat, rolul managerilor educaționali, utilizând o serie de metode, în funcție de abilitățile

personale, au un rol important, un nivel ierarhic al instituției educaționale către atingerea obiectivelor urmărite. De asemenea rolul managerilor educaționali este de a asigura o coordonare eficientă a instituțiilor de învățământ și de a îmbunătăți procesul de învățare și performanța elevilor. Aceștia sunt responsabili de administrarea și gestionarea instituțiilor de învățământ, inclusiv planificarea, organizarea și conducerea activităților educaționale.

Aceste roluri arată cât de importantă și complicată este funcția cadrului didactic și a cadrului de conducere în clasa de elevi, ceea ce face ca profesia didactică și profesia de manager să fie dintre cele mai dificile și recompensatoare.

Managementul clasei de elevi a fost prezentat în sursele bibliografice ca o strategie și tehnologii pedagogice de gestionare a relației profesor – elev și dintre elevi, un set de activități prin care profesorul promovează comportamentul acceptat al elevului și înlătură comportamentul inacceptat, promovează relații interpersonale pozitive și îi ajută să organizeze un mediu sănătos de învățare.

Managementul clasei reprezintă setul complex de comportamente de organizare a clasei inițiate de către profesor, cu scopul de a promova și a menține un climat socio-emoțional pozitiv în clasă, stabilește și menține o organizare eficientă și productivă a clasei pentru atingerea finalităților educaționale.

Din literatura de specialitate analizată se indică, deseori, faptul că profesorii au mai multe șanse să se ocupe de comportamentul neadecvat al elevilor (un indicator al interacțiunilor coercitive) decât să folosească atenția verbală pozitivă pentru un comportament adecvat (un indicator al interacțiunilor reciproce pozitive). Din această perspectivă, autorii pun accent pe strategiile de management de postare a regulilor de clasă, aranjarea sălii de clasă, climatului afectiv, cultura clasei etc.

Mișcarea profesorilor în clasă și sistemele externe de întărire (de exemplu, economiile simbolice) pot fi mai probabil folosite ca evenimente de stabilire, pentru a spori efectele constrângerii profesorului, mai degrabă, decât evenimente potențiale de stabilire pentru a îmbunătăți interacțiunile reciproce pozitive.

Profesorul-manager identifică condițiile necesare pentru activitățile educative în clasă, sub aspectul precizării obiectivelor, explicării conținutului tematic, alegerii strategiilor pedagogice inovative etc., și alte condiții care facilitează desfășurarea

optimă în plan pedagogic: condițiile ergonomice, psihologice, sociale, operaționale, inovatoare, normative [4].

Rolul profesorului – manager constă în următoarele:

- concentrează informația și o comunică echipei pe care o știe privind punctele forte, necesitățile și interesele elevului;
- are rolul de persoană ghid în procesul de elaborare a planurilor educative, pentru a asigura un traseu educațional care o să îl va ajuta pe elev să progreseze;
- prezintă sugestii constructive privind adaptările de mediu (ambientale) conform cerințelor educaționale și monitorizează implementarea acestora;
- gestionează activitatea de formulare a finalităților de învățare care vin să răspundă cerințelor educaționale ale elevului;
- examinează, împreună cu profesorii la clasă, eficiența strategiilor pedagogice de învățare și informează cadrele didactice despre strategiile cele mai eficiente;
- studiază, împreună cu alți profesori de la clasă, nivelul de atingere a finalităților/competențelor planificate și planul de activitate educațională;
- relaționează permanent cu părinții/alți reprezentanți legali ai elevului, cadrele didactice la discipline de studiu etc.

Toate grupurile de elevi în procesul educațional trec prin anumite stadii de dezvoltare, indiferent de sarcinile lor propriu-zise. Profesorul - diriginte trebuie să fie capabil să determine în care stadiu se află grupul în acest moment, ce opțiuni de creștere are la dispoziție la un moment dat, și ce probleme de interacțiune în grup pot fi anticipate în acel moment. În literatura de specialitate și din experiențele pedagogice sunt evidențiate prezența anumitor dificultăți în organizarea unui colectiv de elevi, de aceea profesorul-diriginte trebuie să știe la ce răspunde, ce acțiuni sunt necesare să elaboreze, și cum se încadrează ele în nevoile generale ale grupului. În acest fel, profesorul poate monitoriza și influența dezvoltarea grupului de elevi. O asemenea flexibilitate necesită un algoritm de intervenție.

Dezvoltarea grupului în acest sens de asemenea creează experiențe pentru demonstrarea profesorului-diriginte cu rol de lider. Ezitarea sau incapacitatea profesorului de a se adapta sau accepta schimbările din societate, cât și utilizarea unor sti-

luri de leadership, limitează eficiența sa, precum și șansele de succes ale grupului de elevi. Desigur, va exista întotdeauna un proces de luptă pentru menținerea echilibrului între relațiile personale și îndeplinirea sarcinilor, dar profesorul/dirigintele, care știe a depista punctele slabe, găsirea soluțiilor în rezolvarea conflictelor, or, astfel de profesor/diriginte, poate mai ușor să mențină un echilibru psiho-social în grupul de elevi.

Autorul Ch. Leclerc a identificat trei dimensiuni pentru fiecare grup: *instrumentală*, *relațională* și *contextuală* [8]. *Dimensiunea instrumentală* relatează despre coordonarea membrilor către un scop comun și organizarea comunicării în vederea fluidizării informațiilor. *Dimensiunea relațională* raportează procesul de gestionare a obiectivelor și modalitatea de a se articula acestea raportate la așteptările și disponibilitățile membrilor, contribuind astfel la dezvoltarea relațiilor sociale, care să convină actorilor sociali implicați [8, p. 44]. *Dimensiunea contextuală* înfățișează grupul într-un cadru socioistoric, într-un context dat. Această dimensiune se referă la condițiile materiale, economice, juridice, instituționale, ideologice și politice în care grupul evoluează. Grupul este o entitate care întreține multiple legături cu acesta [8, p. 47].

În prima fază din viața grupului de elevi, membrii sunt ocupați cu orientarea lor personală și interpersonală, și se acomodează cu mediul fizic. În general, își doresc să fie acceptați de grup și au nevoie să se asigure că se află în siguranță în grup.

Rolul relațiilor interpersonale este analizat în mai multe lucrări de specialitate, evidențiind importanța relațiilor interpersonale în activitatea educativă în clasa de elevi. Termenul de relații include interacțiunile dintre profesori-elevi, elevi-elevi, profesori-elevi-părinți. Un rol esențial îl reprezintă factorii care determină calitatea acestor relații și efectele lor asupra performanței academice, a satisfacției și a bunăstării elevilor [6].

Conceptul de relații interpersonale la clasa de elevi semnifică interacțiunea dintre elevi și profesori, modul în care elevii interacționează între ei în diversitatea activităților educative. Relațiile

sunt influențate de diverși factori: personalitatea elevilor, stilul de predare al profesorului, clima școlară existent în instituția educațională și în clasă, cultura organizațională și alți factori. Relațiile interpersonale pot avea un impact semnificativ asupra experienței educaționale a elevilor, precum și asupra performanței lor școlare și dezvoltării lor socio-emoționale. Prin urmare, gestionarea și îmbunătățirea relațiilor interpersonale la clasa de elevi pot fi importante pentru succesul academic și social al elevilor.

Concluzii. Clasa de elevi reprezintă un mediu complex și dinamic, în care elevii își formează/ dezvoltă competențe socio-emoționale esențiale pentru viața cotidiană. Mediul clasei de elevi formează o mai multe relații între elevi-elevi, elevi-profesori, profesori-părinți, care influențează procesul de dezvoltare a elevilor. Tipurile de relații existente în clasa de elevi pot fi variate și influențează evoluția elevilor. Prin urmare, managementul activității educative la clasa de elevi este necesar pentru formarea unui mediu pozitiv de dezvoltare. Prin activitățile planificate și organizate, profesorii ajută la dezvoltarea unui mediu, plin de siguranță pentru elevi. De asemenea, prin planificarea și dezvoltarea activităților educaționale la clasă, cadrele didactice contribuie la creșterea motivației și a angajamentului elevilor în procesul de învățare și la formarea/ dezvoltarea atmosfere pozitive în clasă.

Analiza conceptului de clasă de elevi este complexă, accentuând relația profesor-elev, elev-elev, norme, valori, rolurile acestora în diferite situații educaționale. Caracteristicile clasei de elevi demonstrează tipurile de relații și interacțiunea care are loc în cadrul activităților educaționale.

Aceste trei dimensiuni se întrepătrund în activitatea educativă, care are la bază și dimensiunea instrumentală, și relațională, și contextuală. În realizarea activității educative sunt vizate relațiile elevilor cu persoanele comune, existente în procesul educațional, a profesorului cu elevii, cu părinții ș.a. Totalitatea activităților realizate în clasa de elevi au la bază contextul acestora și complexitatea situațiilor educaționale existente.

REFERINȚE BIBLIOGRAFICE:

1. AFANAS, A. Analiza comparativă a standardelor de competență profesională ale cadrelor didactice la nivel național și internațional. *Studia Universitatis Moldaviae*, Seria Științe ale Educației, 2020, nr. 9 (139), pp. 36 – 41. ISSN 1857-2103. ISSN online 2345-1025.

2. AFANAS, A. *Managementul activității educative la clasa de elevi: aspecte teoretice și metodologice*. Monografie. Chișinău: IȘE: Cavaioli, 2015. 110 p. ISBN 978-9975-48-070-3.
3. ANDRITCHI, V. *Organizarea procesului educațional. Ghid metodologic pentru formarea cadrelor didactice din învățământul general*. Chișinău: Î.E.P. Știința, 2007. 52 p.
4. CEBANU, L., *Managementul activităților extrașcolare*. Chișinău: IȘE:Cavaioli, 2015.-84p., ISBN 978-9975-62-413-3.
5. GUȚU, VI., ANDRITCHI V. et.al. *Management educațional: Ghid metodologic*. Universitatea de Stat din Moldova. Chișinău: CEP USM, 2013, 533 p., ISBN: 978-9975-71-430-9.
6. GUȚU, VI., GREMALSCHI, A., ANDRITCHI, V., ȚÎBULEAC, A. Concepția dezvoltării curriculumului școlar a fost aprobată prin ordinul Ministrului educației și cercetării nr.55 din 15 ianuarie 2025, 43 p.
7. IUCU, R. B. *Managementul clasei de elevi: aplicații pentru gestionarea situațiilor de criză educațională*, ed. a 2-a, rev. Iași: Polirom, 2006, 200 p. ISBN 973-46-0235-7.
8. LECLERC, Ch. „Comprendre et construire les groupes”. *Chronique sociale*. Canada: Les Presses de l'Université Laval, 1999. 340 p. ISBN 2-7637-7540-3
9. NECULAU, A. *Dinamica grupului și a echipei*. Iași: Editura Polirom, 2007. 342 p. ISBN 978-973-46-0542-2.
10. OLARU, V., ȚÎBULEAC, A. *Cadrul de referință al Curriculumului Național*, aprobat prin Ordinul ministerului nr. 1272 din 23 iulie 2025, 58 p.
11. POPESCU-NEVEANU, P. *Dicționar de psihologie*. București: Editura Albatros, 1978. 378 p.
12. POPESCU-NEVEANU, P. ZLATE, M., CREȚU, T. *Psihologie – Manual pentru clasa a IX-a Școli normale și licee*, București: Editura Didactică și Pedagogică, 1997. 190 p. ISBN 973-30-1246-7
13. RADA, C.; PELTEA, B. B. (coord) *Psihologie socială – dinamica grupurilor. Teorii, cercetări, aplicații*. București: Editura Universitară, 2014, 270 p. ISBN 978-606-28-0069-7.
14. ZLATE, M. „Model sintetic-integrativ al dezvoltării personalității”, *Revista d Pedagogie*, nr. 8, București, 1984.